

Kl. 13:35

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Yildiz Akdogan (S):

Der kan jo fortælles mange interessante historier om EU, og er man modstander af EU, og stiller man op til europaparlamentsvalget, interesserer man sig især for de grumme historier; krydret med en del fordomme, giver det den ønskede skræmmekampagne og dertil hørende medieomtale, eller man kan måske sige den ønskede medieomtale.

Denne forespørgselsdebat, der omhandler unionsborgerskabet, indikerer meget klart, hvor galt det egentlig kan gå, når ting bevidst blandes sammen fra DF's side alene med det sigte at skabe skræmmekampagner om alt det onde, som EU skaber, og at EU ikke mindst bestemmer over os.

Som bekendt fik Danmark sine fire forbehold i 1992, hvor forbeholdet om unionsborgerskabet var et klart udtryk for, at man fra dansk side ikke ønskede, at det nationale statsborgerskab skulle erstattes af et såkaldt unionsborgerskab. Det viste sig, at andre medlemslande var enige i den danske holdning, hvilket i første omgang kom til udtryk ved, at EU-landenes stats- og regeringschefer i 1993 med Edinburghafgørelsen slog fast, at unionsborgerskabet ikke træder i stedet for nationalt statsborgerskab. Samtidig blev det understreget, at det alene er et lands egen lovgivning, som afgør, hvorvidt en person kan besidde statsborgerskab i den pågældende medlemsstat.

Med vedtagelsen af Amsterdamtraktaten i 1997 blev denne forståelse af unionsborgerskabet skrevet direkte ind i EF-traktaten som en almen bestemmelse, hvor den i dag gælder for samtlige 27 medlemslande. Bestemmelsen siger, at unionsborgerskabet er et supplement til det nationale statsborgerskab og ikke træder i stedet for dette. Det såkaldte danske forbehold blev med andre ord – i citationstegn – alle landes forbehold.

Spørgsmålet er så, om der sker en ændring i forhold til Lissabontraktaten. Dette kan kort og godt besvares med en reference til en nylig udgivet rapport fra DIIS, Dansk Institut for Internationale Studier. I denne rapport fastslår en række eksperter, at heller ikke her er der noget at komme efter. Reglerne fra Amsterdamtraktaten – dvs. 1) at unionsborgerskabet er et supplement til

den nationale statsborgerskab og ikke træder i stedet for dette og 2) at tildeling af nationalt statsborgerskab udelukkende afgøres efter medlemslandenes lovgivning – er stadig væk gældende.

Så har udenrigsministeren og Venstres ordfører også nævnt den nye dimension, nemlig borgerinitiativet i Lissabontraktaten, og det skal også nævnes. De her to ting plus borgerinitiativet bliver videreført i Lissabontraktaten.

Så kan man spørge, hvorfor den her debat overhovedet skal køre herinde i salen. Vi spørger også om det hos Socialdemokraterne, men det kan være, at ordføreren selv vil svare på det, nemlig hvorfor vi skal bruge tid på at debattere et så klokkeklart emne, som ordføreren egentlig i bund og grund bare kunne have læst i DIIS-rapporten.

Kl. 13:38

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Inden jeg giver ordet til hr. Morten Messerschmidt, vil jeg lige af hensyn til referatet understrege, at Edinburghafgørelsen er fra 1992, så det bliver skrevet ind. Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for – jeg ved ikke, hvad man skal kalde det – bemærkningerne. Jeg sad og tænkte på, om Socialdemokratiet og Venstre mon får skrevet deres taler på det samme kontor, for jeg tror nærmest, der var linjer, som var ens. Det kunne man måske for fremtiden bare for variationens skyld få ændret lidt på. Men det gør det noget lettere, når man så skal stille spørgsmål.

Vi så før, at Venstres ordfører ikke var i stand til at forklare, hvad forskellen på at erstatte noget og at supplere noget er. Det gælder altså for både det allerstørste jubeleuropæiske parti og for det næststørste ditto. Det er helt afgørende i argumentationen, at der er en forskel på at erstatte og at supplere. Må jeg så ikke bare gerne høre, hvad den er?

Kl. 13:39

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:39

Yildiz Akdogan (S):

Jeg skal lige først beklage, at jeg kom til at sige 1993, jeg mente selvfølgelig 1992.

Jeg kan egentlig ikke gøre andet end at gentage det, den tidligere ordfører sagde. Jeg går ud fra, at det omtvistede spørgsmål om det at supplere og at erstatte er stillet i forhold til det, hr.